

ты съборы, зашто-то тѣ ся замѣняхъ съ другы, или пакъ и никакъ ся не подтвердяхъ отъ Вселенскы-ты.

Римскы-ти императори, — тогавашни-ти владѣтели на Вселеннѣ имъ съдѣйствувахъ и тѣ, — едно съ назначаваніе на мѣсто-то и врѣмя-то, кога да ся съберхъ, и друго — съ повыкваніе-то на Епископы-ты отъ сичкхъ-тхъ си имперіхъ; трете пакъ съ лично-то си присѣдствіе, или и чрѣзъ прѣдставители-ты си при засѣданія-та имъ. Нѣ то ставаше за оказваніе-то само на вѣншнхъ-тхъ тишинѣ и рядѣ; зашто-то и сами-ти императори, кои-то сѣ прѣдсѣдательствовали въ тѣхъ, не сѣ зимали нѣкакво непосредственно участіе въ тѣхны-ты съвѣщанія и рѣшенія, ами слѣдъ като ся свѣршвахъ, давахъ на постановленія-та имъ силѣ, като на господарственны-ты законы, и гы провъзгласявахъ изъ имперіхъ-тхъ си, наказашецъ упориты-ты еретици, кои-то нерачяхъ да имъ ся покорявать.

По тоя начинъ Вселенскы-ти Събори сѣ въ пълнѣхъ смыслѣ най-вѣрховны-ти законодателны събранія на християнскхъ-тхъ черковѣхъ. — Отъ тѣхъ тя припознава само седемъ *), именно — само оныя, кои-то ся събирахъ между IV-ый и IX-ый вѣкъ, кога-то и западна-та Римска бѣше заедно съ нехъ въ съюзѣ на неразрушимо-то едномысліе.

Въпроси-ти, кои-то ся отнасяхъ до вѣрхъ-тхъ и черковно-то благочиніе, частно само до нѣкои отъ черковы-ты пакъ, обыкновенно ся рѣшяхъ на областны или Помѣстны Съборы. Тѣхъ ся наричять събранія-та на черковны-ты пастыри отъ еднѣхъ само, коя да е, или и отъ нѣколко области. Спроти старо-то правило на черковхъ-тхъ, въ сякхъ еднѣхъ областѣ, тѣ трябаше да ся събирать по двахъ на годинѣхъ-тхъ; нѣ, испослѣ, по разны мѣчнотіи ся нарядило — и по еднѣхъ. А дѣ, и кога шяхъ да ся съберхъ, обаждаше ся съ писмо на сичкы-ты областны Епископы отъ по-първыя Епископъ въ областъ-тхъ, кой-то бываше и прѣдсѣдатель на Събора имъ, кому-то прѣдмѣтъ обыкновенно бываше наряджаніе-то на текущы-ты работы изъ областъ-тхъ, както и развѣрзваніе-то на появены нѣкаквы си религиозны прѣспирни, и сѣмнителны случии въ черковнхъ-тхъ практикхъ; още — и избиреніе-то и поставяніе-то на Епископы-ты; както и разглѣдваніе-то на подадены-ты върху имъ жалбы и взаимны прѣспирни.

Имаше нѣкои отъ тѣхъ, кои-то по нѣкога ся занимавахъ да

*) Въ западнхъ-тхъ черковѣхъ и подиръ отцѣпваніе-то ѳ, има още тринадесать събора, кои-то ся наричять Вселенскы, сѣще като първи-ти седемъ; затова брой-тъ имъ въ нехъ възлиза и на повече отъ двадесать.